

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

7 Confitebor tibi in directione cordis: in eo, quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

proficimus, ibi à profectu quam longè distamus. O Domine, Domine da nobis in *Psal. 35.* lumine tuo videre lumen, fœda nostra cōspicere, vt abstergamus: humilitatem nostram agnoscere, ne altè sapere audeamus. Da nobis confusionem adducentem gratiam, & gloriam. Da nitrum, & aquas *Rom. 12.* *Ier. 2.* sillonis ad maculas repurgandas. Ipse enim fons, ipse lotor es. Tē lauante, te custodiente non confundemur, cum loquemur inimicis nostris in porta. *Psal. 126.*

7 Confitebor tibi in directione cordis: in eo, quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Confitebor tibi, & gratias agam in directione cordis, id est, pro ipsa directione, qua vias meas, studia mea, & voluntates meas direxisti, docens me iustificationes tuas. Quod cum maximum sit beneficium, æquissimum est, vt de eo tibi gratias agam, & confitear nomini tuo. Vel in directione cordis, id est, corde recto, integro, atque perfecto. Super hac misericordia tua, & veritate tua confitebor tibi. Neque enim potest quis pronuntiare vtcumque dignè laudes tuas, nisi recto, & simplici fuerit corde. Sed siue hoc, siue illo modo intelligam, ob id gratias agam, quoniam didici iudicia iustitiæ tuæ, vt doctus, & auctus fierem præceptis tuis: id enim vox illa, didici, hoc loco significat. O qualis ar-

tifex est, Domine, Spiritus tuus, qualis doctor! in omne, quod voluerit, mentem docet; solumque tetigisse docuisse est: cum aperit aures virorum, & erudiens eos instruit disciplina, vt auertat hominem ab his, quæ facit, & liberet eum de superbia, eruens animam eius à corruptione. Merito ergo gratias ago, quod tanto doctore didicerim testimonia tua.

Iob 3.

Perfecta doctrina etiam afficit.

Non puto autem de ea doctrina dici, quæ pura, & nuda cognitio est, quæ docet, sed non afficit: instruit, sed non promouet. Nam moralis doctrina nequaquam in cognitione sola consistit; neque hoc est didicisse, vt oportet, legem Domini. Vinum, v. g. non perfecte didicit, qui colorem tantum aspicit, cum flauescit in vitros; sed nec ille, qui eius odore delectatus trahitur. Cum enim tria sint color, odor, & sapor, quis vinum perfecte cum nosse affirmet, qui saporem illius ignoret? Ergo & vinum testimoniorum diuinorum non planè didicit, qui eorum saporem non degustarit. Sic ergo accipiamus vinum

Eccl. 19.

non apostatare faciens à Deo, sed agglutinans illi: non sensum mentis euertens, sed castè inebrians: vinum scilicet electorum,

Ephes. 5.

non in quo luxuria est, sed germi-
nans Virgines. Cæleste hoc vinum quis se ractet didicisse, nisi perfectiones, quæ in ipso sunt, sapienter intellexerit? Nam &

3. Reg. 19.

Elias mirabili illa visione in spelunca preuentus

uentus spiritu grandi & forti, subuertente
 montes, & conterente petras, non ibi Do-
 minum degustauit. Vidit quippe quod ter-
 reret, vidit quod reuerentiam incuteret,
 quod faciunt Dei praecepta cognita, sed
 nondum experientiae magisterio degusta-
 ta. Sed nec in igne Dominus, cum scilicet
 infirma, & carnalia nostra comburit, dum
 ei in timore, & reuerentia seruiamus, quo-
 niam ignis consumens est, sed in sibilo au-
 rare tenuis. Ibi enim, & mandatorum ma-
 iestas, quae ante terruit; & ignis, qui foe-
 num, stipulamque combussit, in sibilum
 aurae tenuis, dulcedinem scilicet, & suauitatem
 mandatorum conuertitur, ut sapiat
 ipsum Legislatorem. Etenim quemadmo-
 dum vinum vini saporem, & cibaria quae-
 que suum proprium exhibent, ita manda-
 ta diuina saporem habent Dei. Non ita-
 que immerito gratias agit, qui non solum
 illuminatus est, ut intelligeret, permotus
 ut faceret; sed etiam affectus est, ut man-
 data Dei percepto eius sapore diligeret:
 quod verè didicisse est. Vnde & Beatus
 Gregorius diligenter aduertit, Discipulos,
 qui cum Domino in Emmaus pergebant
 tam multiplici ipsius Saluatoris doctrina
 minimè illuminatos fuisse, ut eum agnosceret.
 (Non enim auditores legis tantum
 illuminantur) sed faciendo, dum scilicet
 hospitium ex caritate exhibent, illuminantur
 esse. Nec mihi ab hac doctrina dissen-

Deut. 2.

1. Cor. 12.

Non au-
 diendo
 tantum,
 sed simul
 agendo o-
 culi ani-
 mae illu-
 minan-
 tur.

Luc. 24.

sisse

Iob' 4.

siſſe Spiritus ſanctus videtur, dum Eliphaz
Themaites de longa viſione diſputans,
tria etiam in hac Dei notitia notat, nimi-
rum pauorem, & tremorem omnia oſſa
perterrefacientem: deinde horrorem pilo-
rum carnis ſuæ: tertio vocem quandam
quaſi auræ lenis. In quorum primo ter-
ror, & fulgor præceptorum ſignificatur: in
ſecundo carnis concuſſio, & confixio, quæ
per illam inducitur: in tertio dulcedo au-
ræ lenis, qua illorum ſuauiſſas, Deiq; præ-
cipientis dulcedo guſtatur. Summa au-
tem viſionis hæc eſt, vt apertè intelliga-
mus, & ſenſu ipſo deguſtemus, hominem
Deo comparatum non iuſtificari: neque
factore ſuo quantalibet fortitudine præce-
ptorum in obſeruatione pergat, puriorem
apparere poſſe. Quare tota huius ſapientie
diſputatio eo fine concluditur. Ecce

Iob' 4.

qui ſeruiunt ei, non ſunt ſtabiles, & in
Angelis ſuis reperit prauitatem. Ergo tunc
perfectè pro accepta notitia gratias agi-
mus, ſi mandatorum Dei non ſolum ob-
ſeruatione perficimur, & purgamur; ſed
etiam guſtata ſuauiſſas paſcimur, & oble-
ſtamur. Sed metuentes, & comparantes

2: Cor. 10.

noſmetipſos nobis, cum tremore, & timo-
re ſalutem noſtram operemur, illud cum
reuerentia, & humilitate ſubindè rumi-
nantes. Ecce qui ſeruiunt ei, non ſunt ſta-
biles, & in Angelis ſuis reperit prauita-
tem. Eat ergo nunc, ſi placet, humana ſu-
perbia

perbia, & vix tenui illorum odore resper-
 sa, audeat iactare sese, quod mandata didi-
 cerit. Quamuis & gratias agere pro acce-
 ptis, ad maiora aditum præparet. Sed at-
 tendat quisque sibi: videat vbi iam est, &
 vbi nondum est: vt de perceptis muneribus
 gratias agens, ingratus non sit; & ad fu-
 tura suspirans, quasi iam plenus, superbus
 non sit.

8. Iustificationes tuas custodiam: non
 me derelinquas vsquequaque.

Si dixisset, iustificationes tuas custodiui, Iure po-
 posset quis existimare petitionem hanc, stulat Dei
 ne omnino derelinquatur, in eo niti, quod custodia,
 mandata Dei custodierit. Et merito, qui qui man-
 data Dei
 ea seruat, protectionem, & custodiam Dei
 data Dei
 spe bona sibi pollicetur. Quomodo enim
 custodit.
 Deus amantem deserat, qui antequam a-
 maretur, inflitit crebescens multimodis
 amaretur, inflitit crebescens multimodis
 vocibus, vt amantem quæreret, quærens
 inueniret, inuentum dilectionis brachijs
 retineret: At qui, qui habet mandata mea,
 & seruat ea, ille est, qui diligit me, inquit
 Ioh. 14.
 Veritas: qui autem diligit me, diligitur
 à Patre meo: & ego diligam eum, & mani-
 festabo ei me ipsum. Verè etenim, Domi-
 ne, te nemo amittit, nisi qui dimittit.
 Verbo, cu-
 Nunc verò, quia non ait custodiui, sed cu-
 stodiam, signifi-
 castodiam, duo præcipuè indicare videtur: firmum
 tur primò,
 alterum firmum propositum seruandi le-
 propositum.
 gem tuam, sicut & infra dixit, Iuravi & sta-
 tum.

tui